

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Filistin Halkına Yardım Edip Onu Kurtarmak, Yöneticilerin Değil Ümmetin Vacibidir!

Herkesin bildiği gibi Filistin toprakları, İkinci Raşid Halife Ömer İbn Hattab Radiyallahu Anh tarafından savaşız olarak fethedilmiş, burayı komutan Selahaddin Eyyubi Rahimehullah Hittin savaşında kılıçların gölgesinde Haçlıların pisliklerinden kurtarmış, Osmanlı döneminde Müslümanların Halifesi Sultan İkinci Abdulhamid Rahimehullahi Teala tarafından korunmuş ve Filistin, Avrupa'nın planı ve desteğiyle Türk ve Arap hainlerin ona karşı komplo kurup 3 Mart 1924 tarihinde onu yıkıncaya kadar Hilafet Devleti'nin başkenti olarak kalmaya devam etmiştir. İşte o tarihten bu yana ümmetin geniş hapisanelerinin sınırları üzerine Sykes ve Picot'un yüksek duvarları vurulmuş ve bazı Müslüman ülkelerdeki bu hapisaneler, bölünmüş olanın da bölünmesiyle hâlâ tek bir ülkede çok sayıda bulunmaktadır! Nitekim Filistin toprağı da bu bölünme ve parçalanmadan nasibini almıştır; zira gaspçı Yahudi varlığının burayı işgal etmesi ve Filistinli grup liderlerinin bu durumu kabullenip sessiz kalması nedeniyle Filistin'in her parçası birbirinden izole edilmiştir!

Bu duruma mukabil gaspçı Yahudi varlığı, Filistin topraklarının tamamını tasfiye edip kendi mülkü ve kontrolü altına almayı umarak, burayı parça parça kemirmeye ve kendi otoritesine ilhak etmeye devam ettiği gibi aynı şekilde 1948 yılından bu yana öldürmek, yerinden etmek ve ömür boyu hapis cezası yoluyla Filistin halkını yok etmeye ve buradan çıkarmaya da devam etmiştir.

Dolayısıyla Filistin halkına yardım edip onu kurtarmak yöneticilerin değil, ümmetin vacibi olduğunu söylediğimizde bu, Müslüman ülkelerdeki tüm devletlerin, içlerinden hiçbir yöneticinin Batı'nın ondan istediği şeylerin dışına çıkamayacağı şekilde tam teşekküllü bir Batı türetmesi olmalarından dolayıdır; bu yüzden bu yöneticilerin ve onları takip edenlerin sadakati ümmetlerine değil, Batılı efendilerinedir. Zira onlara göre Batı, kendi üzerlerinde fazilet sahibidir; dolayısıyla Batı onları, yönetim, prestij ve otorite koltuğuna oturtmuş ve onlardan her birini; öldürmek, işkence etmek, hapsetmek, yerinden etmek, kaybetmek, zulmetmek, baskı yapmak ve boyun eğdirmek için bu ümmete saldıracağı bir hançer yapmıştır. İşte Gazze, onların komplolarından çok da uzakta değildir; zira onlardan hiçbiri Gazze'ye yardım etmek için harekete geçmedi, aksine onlara yardım etmek için orduların harekete geçmesini isteyenleri tehdit etmek için koşuşturdular. Onların bu davranışlarında şaşılacak bir şey yoktur; zira efendilerine göre onların misyonu, Yahudiler için ilk savunma duvarını oluşturmaları ve ümmetin kalkınıp yaratıcısının emrettiği gibi eski ihtişamına geri dönmelerine karşı durmak amacıyla efendileri için planlar yapmaktır.

Yukarıda geçenlere ek olarak başka bir neden daha var ki o da; Aksa Tufanı ve onu takip eden saldırı, ümmetin kendisi için en büyük felaketin, sınırları kutsallaştıran, ümmeti yardımsız bırakan ve sömürgecilere yardım eden yöneticilerden kaynaklandığına dair inancını güçlendirmesidir. Öyle ki kitleler, yöneticileri lanetlemek ve Gazze'deki halkımızın başına gelenlerin sorumluluğunu onlara yüklemek için sokaklara dökülmüşlerdir. Nasıl olmasın ki; zira ümmet, Kahire'de barış, ihmal ve ihanet ifadelerinin tekrarlanıp durduğu gülünç bir zirve çağrısı yapan yöneticilerin zulmünün ve alçaklığının boyutuna, bu arada Gazze'ye ve mazlum halkına yardım etmek için kıllarını dahi kıpırdatmadıkları gibi tek bir askerin ve uçağın bile harekete geçmediğine bizzat kendi gözleriyle tanık olmuştur. Hatta en yakın olanlar, korku ve desteğe en yakın olan insanların olduğu Mısır ve Ürdün'ün yöneticileri de, sınırlardaki

kontrollerini sıkılaştırmakla ve insanların Yahudilerle savaşmak için sınırları aşmasını engellemekle meşgul oldukları gibi gösterileri ve yardımların Gazze halkına ulaşmasını da engellediler; aksine suçlu es-Sisi, Gazze halkını Sina yerine Negev çölüne sürülmeleri şeklinde Yahudilerin yerinden etmelerine karşı bir alternatif önermiştir.

Nitekim bu olaylar, ümmet ile onu yönetenler arasındaki uçurumu ve ayrılığı derinleştirmiş, ümmetin istediğini elde etmesi arasındaki ilk musibetlerin ve en büyük engellerin bizzat yöneticiler ve rejimler olduğunu ortaya çıkarmıştır. Dolayısıyla bu artık sadece bir varsayım ve tez değil, bir gerçek haline gelmiştir. Bunun delili ise halklar bu normalleşmeyi kesin olarak reddetmelerine rağmen yöneticilerin Yahudi varlığıyla normalleşmeye yönelik bariz koşuşturmalarıdır. Bu da yöneticiler ile halkları arasındaki uçurumun ne kadar geniş olduğunu, onların bir vadide, halkının ise başka bir vadide olduğunu göstermektedir. Dolayısıyla Yahudi varlığıyla normalleşmek, halkların normalleşmesi değil, yöneticilerin normalleşmesidir.

Beldemizde sömürgeci Batı'ya hizmet eden ve onun emrine boyun eğen bu işlevsel sistem ve devletler ortadan kalkmadıkça İslam ümmeti de onun kutsalları da özgürleşmeyecektir. Zira Filistin'deki hayati savaş ümmete, bu kırılğan, zayıf ve aşağılık varlığın hakikatini ve bu varlığın, ümmeti saptıran ve çember ve direniş ülkeleri, Kudüs ordusu, muhalif ülkeler ve benzerleri gibi isimler altında ümmeti pembe hayallere sürükleyen bu rejimler tarafından korunduğu göstermiştir!

Nitekim ümmet, asıl musibetin ve sorununun bu ajan rejimlerde olduğu acı gerçeğini fark etmiştir. Bu yüzden değişimi düşünmek ve değişim için çalışmak gerekir. Bu rejimleri ortadan kaldıracak ve İslami hayatı yeniden başlatacak doğru çözüm idrak edilmedikçe değişim asla gerçek olmayacaktır. İşte bunun için ey Müslümanlar, bireyler, askerler ve liderler olarak herkesi ve toplumun her kesimini, Nübüvvet Minhacı üzere İkinci Raşidi Hilafeti kurabilmek ve İslam'ı genel ve tafsili olarak tatbik etmek için Hizb-ut Tahrir içinde muhlis bir şekilde çalışan davet taşıyıcılarıyla birlikte çalışmaya, onları desteklemeye ve onlara yardım etmeye davet ediyoruz. Zira izzetiniz ve güvenliğiniz, her şeyden önce Rabbinizin sizden razı olması, Allah'ın düşmanlarınızın elini sizin üzerinizden kaldırması, dahası Allahu Teala'nın izniyle onları karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için ellerinizi onların üzerine koyması sadece Hilafette olacaktır. Ayrıca Batı'nın bariz suçlarına kararlı bir şekilde karşı koymanın ve Müslümanların kanlarının savunmanın gerçekleşmesi sadece Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafet ve ümmetin gerçek vahdeti sayesinde olacaktır. Zira Hilafetin yıkılmasından bu yana, yozlaşmış demokrasi ve kana susamış kapitalist kültürün fikirleri uluslararası sisteme hakim olmuş, başta İslam ümmeti olmak üzere tüm insanlığı işgale, sömürgeciliğe, zulme ve suçlara maruz bırakmıştır; hatta kara, deniz, kuşlar ve hayvanlar bile onların zulmünden kurtulamamıştır. Nitekim Batı'nın tarihi insanlığa karşı suçlarla dolu olup onlar meşum adımlarını nereye atsalar, hiçbir insani ve ahlaki değere bağlı kalmadıkları için orada terör ve suç oluşturmuşlar.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Abdullah el-Kadi – Yemen